

CONGREGATIO DE CULTU DIVINO
ET DISCIPLINA SACRAMENTORUM

Adnexus decreto diei 7 mensis Octobris 2019, Prot. N. 404/19

**Additiones in Libris liturgicis Ritus Romani
de memoria ad libitum B. Mariæ Virginis de Loreto**

IN CALENDARIUM ROMANUM GENERALEM

DECEMBER

10 B. Mariæ Virginis de Loreto

IN MISSALE ROMANUM

Die 10 decembris

Beatæ Mariæ Virginis de Loreto

De Communi beatæ Mariæ Virginis

Collecta

Deus, qui promissa Pátribus adímplens
beátam Vírginem Maríam elegísti,
ut matrem fieret Salvatóris,
concéde nobis illíus exémpla sectári,
cuius humilitas tibi plácuit,
et obœdiéntia nobis prófuit.
Per Dóminum.

IN ORDINEM LECTIÖNUM MISSÆ

Dei 10 decembris

689 bis

Beatæ Mariæ Virginis de Loreto

De Communi beatæ Mariæ Virginis.

LECTIO I **Is 7,10-14; 8,10, n. 707, 7.**

PS. RESP. **Le 1, 46-47. 48-49. 50-51. 52-53. 54-55, n. 709, 5.**

ALLEUIA Cf. **Le 1, 28, n. 711, 1.**

EVANG. **Le 1, 26-38, n. 712, 4.**

IN LITURGIAM HORARUM

Die 10 decembris

BEATÆ MARIÆ VIRGINIS DE LORETO

Alma Domus – quam chronica anno 1465 exarata dicit inventam nocte inter 9 et 10 decembris 1294, in ipso colle ubi adhuc est – origo est devotionis marianæ quæ in sanctuario Lauretano ostenditur, memoria mysterii incarnationis atque exemplorum evangelicorum Sanctæ Familiæ Nazarethanæ. Multi Summi Pontifices apostolicam curam sanctuario Virginis Lauretanæ tribuerunt, quæ a Benedicto XV patrona aeronautarum proclamata est. Litaniæ vero Lauretanæ per universam Ecclesiam diffunduntur.

De Communi b. Mariæ Virginis: Liturgia Horarum I, præter sequentia.

Ad Officium lectionis

LECTIO ALTERA

Ex Epistola sancti Ioannis Pauli II papæ pro VII sæculári anniversário Almæ Domus Lauretanae

(*Lettera a Mons. P. Macchi, 15 agosto 1993: Insegnamenti di Giovanni Paolo II, XVI/2, 526-537*)

Maria spatum corporale spiritualeque Incarnationis

Lauretana Alma Domus, non “reliquia” tantum est, sed pótius pretiosa ac vera “icóna”. “Icóna” non veritátum a sénsibus sepositárum, sed unius evéntus et mystérii, id est *Incarnationis Verbi*.

Incarnatio quidem, quæ intra has sacras parietes memoráatur, statim próprium germanúmque sensum bíblicum recúperat; non enim de mera doctrína ágitur, quæ ad uniónem inter divínū et humánū áttinet, sed pótius de evéntu, qui in exácto témporis moménto ac definito loco áccidit, sicut verba Apóstoli mirabiliter manífestant: *Ubi venit plenitudo témporis, misit Deus Fílium suum, factum ex muliere*.

María est Múlier; illa est, ut ita dicámus, spátium eódem témpore corpóreum et spirituálē in quo Incarnatio facta est. Sed Domus étiam, in qua vixit, huius rei evocátio est manífesta.

Memória vitæ abscónditæ Nazarethánæ res certas évocat et vitæ próprias ómnium hóminum mulierúmque. Ea nempe sensum sanctitatis familiæ rénovat, repénte osténdens univérsam summam virtútum, quæ hódie tam minítatæ sunt, id est fidélitas, vitæ obséquium, educatio filiorum, cura oratiónis, et quas christiánæ familiæ dénuo invenire possunt intra parietes Domus illiús sanctæ, primæ atque exímiae históriæ ecclésiæ domésticæ.

Domus illa alma commémorat, eódem témpore, magnitudinem vocatiónis ad vitam consecrátam ac virginitátem pro Dei Regno, quæ præclárum hábuit inítiū in persóna Mariæ, Vírginis et Matris.

Iuvénibus deinde, qui innumerábiles petunt peregrinántes ad Domum Matris, iteráre cùpimus ea verba quæ olim eis díximus: «Ite ad Maríam, ite cum María ... in corde vestro eius “fiat” résonet». Utinam iúvenes, iuxta præcépta Domus Nazarethánæ, renováre váleant

suam diligéntiam in cathólico laicorum órdine ad Christum in córdibus, famíliis, sciéntia atque societáte restituéndum.

Iustus ímpetus nostri témporis ad agnoscéndum pro mulíere illum statum qui ad eam pértinget in Ecclésia et societáte, hic vero aptíssimam opportunitátem per vestigatiónis ínvenit. Quia *misit Deus Fílium suum, factum ex muliere*, omnes muléres, in María, ad talem dignitatem ita elevátæ sunt ut áliam illa maiórem cogitári néqueat.

Nulla theórica consideráto, prætérea, dignitatem humáni labóris exaltáre póterit magis quam scire quod Ipse Fílius Dei Názareth laborávit et vocári permísit *fabri filius*.

Quómodo, déniue, non mentiónem fácere possímus “electiónis páuperum”, quam Ecclésia in Concilio fecit et magis magisque clare póstea confirmávit? Austéræ et modéstæ sanctæ Domus paríetes nos ádmonent Deum Ipsum hanc electiónem inauguravísse in María, quæ, sicut légitur in textum conciliarem, «præcéllit inter húmiles ac páuperes Dómini, qui salútem cum fidúcia ab Eo sperant et accípiunt».

Omni témpore étenim, ad paupertátem et passióinem quod áttinet, locum præcipuum in história Sanctuárii ægróti habuérunt, qui, primi ex ómnibus, peregrinántes ad Almam Domum accurréunt et eius famam in géntibus diffudérunt. Ubinam céterum illi mélius excipiántur, nisi in Domo Illius quam in Litaníis Lauretánis invocámus sicut “salútem infirmórum” et “consolatícem afflictórum”?

«Hoc Sanctuárium Lauretánum – sicut dixit Ioánnes XXIII – semper pátula fenéstra in univérsum orbem terrárum esse váleat, voces illas arcánas révocans, quæ animárum, familiárum populórūmque sanctificatióñem annúntiant».

RESPONSORIUM

R/. Vere benedícta tu in muliéribus quia Deus in te pósuit tabernáculum suum. * Consecrábis Dómino multitúdines populórum.

V/. Quem cæli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. * Consecrábis.

Oratio

Deus, qui promíssa Pátribus adímplens beátam Vírginem Maríam elegísti, ut matrem fieret Salvatóris, concéde nobis illius exémpla sectári, cuius humilitas tibi plácuit, et obediéntia nobis prófuit. Per Dóminum.

IN MARTYROLOGIUM ROMANUM

Addi debet ad diem 10 decembbris primo loco elogium quod sequitur:

Beátæ Mariæ Vírginis de *Loreto*, in Itália, cuius veneráto ducit ad mystérium Incarnatióñis Verbi Dei pro salúte nostra contemplándum, nos docens ad vocatióñem christiánam æquo ánimo assentíri.